

Oton Župančič:

S primorja.

Ne misli, da ni bil ta stari krevsè v Ameriki.
 Ne boj se, da tisti-le ribič ne zna po angleško in špansko.
 Moj sosod razume jezikov deset,
 vsa morja prebrodil, vsa mesta je videl,
 Barcelono, Lizbono, Glasgow, Amsterdam ...
 (V Barceloni je stal na barikadah.)
 V Hamburgu je delal, v Kaplandiji kopal ...
 (naneslo je, da se je v burskih vrstah boril.)
 Od svoje poroke pa vse do svetovne vojne
 — trideset let —
 devetkrat je videl dom in ženó.
 To dalo je devetero otrok.
 O črna Marija!
 Dvakrat je morala v burji po krsto,
 na plečih je nesla breme domov;
 kako so plaščánice rezale
 izsèhle ji grudi, devetkrat izpite ...
 Nikdár jih ni videl, ni Ljerke ni Mare ...
 Dva fanta — dva kuštravca divja! — ležita:
 ob Drini, ob Piavi ...
 baš Mile ob Drini, baš Mario ob Piavi ...
 Vse drugo živi kakor hoče Bog:
 na škveru — na ladji — ob ribi — palenti —
 in misli v Ameriko.
 A Jon je med mladimi kapitani,
 ki nočejo pluti pod tujo zastavo
 in čakajo, kdaj se umakne z otokov
 in Reke Talijan.